

"Gestures and Gaps" – med Åsas ord

OM Lekande och ambivalens, som i att förhålla sig rörlig och lekfull - i motsats till att vara konstaterande och sökandet efter mallar att fylla.

OM Att vara människa, försök till att ständigt skapa mening i allt vi ser, hör och tar in. Vi talar som att det var en självklarhet, men vad består egentligen språket av?

Genom olika material och gester har jag velat undersöka ett "mellanrums-språk" och i form av skulpturer/objekt, textila applikationer och fotografier, skapa friktion mellan ytor och betydelser, symboler, metaforer som är tänkt fortsätta avläsas och röra sig framför betraktarens ögon eller användande.

Gestures = som i rörlighet, en konstant pågående rörelse, men också gest som i att göra någonting för en annan. Och som i stora gester.

Gaps = gap, håligheter och passager, och som i portaler från en sak till en annan, från ett tillstånd till ett annat.

Det rosa textilprintet är framtaget från bilder som jag fotat under experimenterande effekter och utsnitt med olika material. Hur det ter sig i kameran med olika sorters ljus och konsistens kan det bli till något helt annat. Effekt som ett sätt att redogöra affekt.

Jag är intresserad av föränderlighet och icke-konstanta tillstånd i människan, och i materialen. För om vi förhåller oss föränderliga och öppna för "främmande" intryck så kan vi också, precis som materialen, förändras och utvecklas. Under arbetet har jag läst mycket kring vad som kallas "affect theory", vilket intresserar mig då det är ett försök att resonera kring ett tillstånd som av sin natur inte går att definiera. Redaktörerna (Melissa Gregg och Gregory J. Seigworth) för antologin "The Theory Reader", skriver:

[...] Affect arises in the midst of in-between-ness: in the capacities to act and be acted upon.. och fortsätter "Affect is an impingement or extrusion of a momentary or sometimes more sustained state of relation as well as the passage (and the duration of passage) of forces or intensities." [...]

Precis som jag i flertalet arbeten återkommer till vikten av ambivalens och mångbottnade betydelser i läsningar av skeender, personligheter eller konstnärliga uttryck. För jag tror det ligger något viktigt i att förstå och tillåta oss och vår omvärld att vara så komplex och mångbottnad som den, och vi faktiskt kan vara, om vi tillåter det.

Eller kanske går det att beskriva, som Sara Ahmed resonerar om *happy objects* i sin essä "Happy Objects" publicerad i samma antologi:

[...] We are moved by things. And in being moved, we make things. An object can be affective by virtue of its own location (the object might be *here*, which is *where* I experience this or that affect) and the timing of its appearance (the object might be *now*, which is *when* I experience this or that affect). To experience and object as being affective or sensational is to be directed not only toward an object, but to "whatever" is around that object, which includes what is behind the object, the

conditions of it's arrival. What is around an object can become happy: for instance, if recieve something delightful in a certain place, then the place itself is invested with happiness, as being "what" good feeling is directed toward. Or if you are given something by somebody whom you love, then the object itself acquires more affective value: just seeing something can make you think of another who gave you that something. If something is close to a happy object then it can become happy by association. [...]

För närvarande jobbar jag med en film som jag gör med bland andra min 4-åriga dotter som handlar om leken, tillit och om att vara uppslukad i nuet.

Åsa Cederqvist, Stockholm 2015-11-19

www.asacederqvist.com